

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo dvadsať

Druhé beda – siedma časť – Ezechiel

Jeff Pippenger

2026-07-29

Je prijateľným biblickým chápaním stotožniť proroka Ezechiela v úvodných veršoch ako tridsaťročného.

A stalo sa v tridsiatom roku, vo štvrtom mesiaci, piateho dňa mesiaca, keď som bol medzi zajatcami pri rieke Kebár, že sa otvorili nebesia a videl som Božie videnia. Piateho dňa mesiaca, ktorý bol piatym rokom zajatia kráľa Jehojachina, zaznelo slovo Hospodinovo výslovne kňazovi Ezechielovi, synovi Búziho, v krajine Chaldejcov pri rieke Kebár; a tam bola nad ním ruka Hospodinova. Ezechiel 1:1–3.

Niektorí sa domnievajú, že „tridsiaty rok“ sa zakladá na určitom jubilejnom cykle, ktorý sa začal za kráľa Joziáša a skončil prvým veršom štyridsiatej kapitoly.

V dvadsiatom piatom roku nášho zajatia, na začiatku roka, desiateho dňa mesiaca, v štrnástom roku po tom, čo bolo mesto zničené, práve v ten istý deň bola nado mnou ruka Pánova a priviedla ma ta. Ezechiel 40:1.

Biblickí chronológovia datujú prvý verš štyridsiatej kapitoly buď na 28. apríla, alebo na 22. októbra roku 573 pred Kr. Všetci proroci označujú posledné dni, a tak jesenný dátum 22. októbra 573 pred Kr. je omega dátumom línie, ktorá sa začala o päťdesiat rokov skôr pri tom, čo sa nazýva „Joziášova veľká Pascha“, 5. mája 622 pred Kr.

Číslo tridsať je symbolom kňazov, ktorí mali mať tridsať rokov, keď začínali slúžiť. Či už prvý až tretí verš Ezechiela 1 označuje Ezechielov vek ako tridsať rokov, alebo jednoducho ako symbol kňaza, bol by takisto predstavený ako tridsaťročný. Ak je tých tridsať rokov v prvom verši, ako sa iní domnievajú, vyjadrením tridsiateho roku od Joziášovej Veľkej paschy v roku 622 pred Kr., prorocké dôsledky zostávajú rovnaké.

Joziáš znamená „základ“ a jeho veľká Pascha začala jubilejné obdobie, ktoré sa skončilo 22. októbra na Deň zmierenia roku 573 pred Kr. „Jubilejná línia“ od Joziáša po 22. október je v súlade s dejinami rokov 1840 až 1844. Základy roku 1840 boli predstavované kráľom Joziášom a tiež Josiahom Litchom. Dvadsiaty druhý október bol predstavovaný rohom jubilejnej trúby, ktorá zaznela spolu s rohom Dňa zmierenia.

A odpočítaš si sedem sobôt rokov, sedem ráz sedem rokov; a čas siedmich sobôt rokov bude ti štyridsaťdeväť rokov. Potom dáš zatrúbiť na jubilejnú trúbu desiateho dňa siedmeho mesiaca; v deň zmierenia dáte trúbiť na trúbu po celej svojej krajine. Leviticus 25:8, 9.

Ezechiel je zasadený do jubilejnej línie od kráľa Joziáša po 22. október, línie, ktorá predstavuje prvého a druhého anjela zo zjavenia desať od roku 1840 až do roku 1844. Ezechiel predstavuje mileritov prvého a druhého anjela a sto štyridsaťštyri tisíc tretieho anjela. Ezechiel predstavuje kňazstvo sto štyridsaťštyri tisíc, no jeho prvoradou prorockou črtou je, že je prorokom.

Prorok, Kňaz a Kráľ

Sú tri biblické postavy, ktoré začali slúžiť vo veku tridsiatich rokov. Popri Ezechielovi to boli Dávid a Jozef. Pretože všetci začali slúžiť vo veku tridsiatich rokov, všetci sú kňazmi. Dávid je symbolom kráľa, Jozef je kňazom a Ezechiel je prorokom v trojnásobnom kráľovstve slávy, ktoré pozostáva z proroka, kňaza a kráľa.

Nech už proroka Ezechiela použijeme ako symbol akokoľvek, je kňazom; a keď sa uplatní v línii jubilea od Joziáša do 22. októbra, Ezechiel je kňazom, ktorý by predstavoval kňaza v čase zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc, ako je to predobrazované dejinami rokov 1840 až 1844 a kráľom Joziášom až po 22. október 573 pred Kr.

Dvadsaťdva

Biblia jasne uvádza, že Ezechiel slúžil dvadsaťdva rokov. „Dvadsaťdva“ je symbolom sto štyridsaťštyritisíc, ktorí sú zástavou Božstva spojeného s ľudstvom. V dejinách, ktoré sú predstavené od Joziášovej Paschy až po jubilejnú slávnosť 22. októbra v štyridsatej kapitole, Joziášova Pascha predobrazovala dielo Josiaha Litcha v rokoch 1838 a 1840. Toto dielo spočívalo v predkladaní časových prorociev o prvom a druhom beda. Teraz možno vidieť, že prorockto o prvom a druhom beda je omnoho rozsiahlejšie, než si priekopníci uvedomovali.

Ezechiel ako biblický prorok uvádza vo svojich spisoch konkrétnejšie dátumy než ktorýkoľvek iný biblický autor.

Ezechiel je omegou zásady dňa rovnajúceho sa roku v biblickom prorockve. V knihe Numeri je alfa zmienka o zásade deň za rok predstavená pri prvom odboji v Kádeši, ktorý privodil štyridsať rokov blúdenia na púšti. Posledný, čiže omega odboj, je predstavený Ezechielom vo štvrtej kapitole, keď je Jeruzalem zničený.

Alfa

Podľa počtu dní, v ktorých ste preskúmali krajinu, totiž štyridsať dní, za každý deň jeden rok, budete niest' svoje neprávosti, štyridsať rokov, a poznáte moje odvrátenie sa od vás. Ja, Hospodin, som hovoril; iste to učiním celému tomuto zlému zhromaždeniu, ktoré sa zhromaždilo proti mne: na tejto púšti budú strávení a tam pomrú. Numeri 14:34, 35.

Omega

Lahni si aj na svoj ľavý bok a polož naň nepravosť domu Izraela; podľa počtu dní, po ktoré budeš na ňom ležať, ponesieš ich nepravosť. Lebo som na teba vložil roky ich neprávosti podľa počtu dní, tristo deväťdesiat dní; tak ponesieš nepravosť domu Izraela. A keď ich dokončíš, ľahni si znova na svoj pravý bok a ponesieš nepravosť domu Júdu štyridsať dní; určil

som ti každý deň za rok. Preto obrátiš svoju tvár k obliehaniu Jeruzalema a tvoje rameno bude obnažené, a budeš prorokovať proti nemu. Ezechiel 4:4–7.

Kádeš a zničenie Jeruzalema predstavujú vzburu alfa a omega, znázorňujúcu princíp „deň za rok“. „Princíp deň za rok“ bol základným pravidlom milleritov a v dejinách rokov 1840 až 1844, ako je predobrazené na jubilejnej línii od kráľa Joziáša až po 22. október. Ezechiel predkladá viac dátumov než ktorýkoľvek iný prorok. V rámci Ezechielovho datovania je určená línia jubilea, čím je Ezechielovo svedectvo priamo prepojené s dejinami prvého a druhého anjela a následne s dejinami tretieho anjela.

Popri „línii jubilea“ leží Ezechiel na svojom boku tristo deväťdesiat dní, potom na svojom druhom boku štyridsať dní. „Štyristo tridsať“ je symbolom starej a novej zmluvy, lebo Abramovo zmluvné zasľúbenie štyristo rokov zajatia v Egypte našlo druhého svedka v tridsiatich rokoch u apoštola Pavla. Spolu Abram (neskôr Abrahám) z „toho starého“ a Saul (neskôr Pavol) z „toho nového“ spojili svoje svedectvá, aby ustanovili štyristo tridsať rokov ako symbol večnej zmluvy. „Tristo deväťdesiat dní“ „ponesieš nepravosť domu Izraela.“ „A“ „ponesieš nepravosť domu Júdovho štyridsať dní.“ Spolu pravý bok a ľavý bok zodpovedajú Abramovi a Pavlovi.

Zmluva vždy spočívala na poslušnosti alebo neposlušnosti — na živote alebo smrti. Princíp deň za rok v milleritskej histórii bol otázkou života alebo smrti a túto históriu ohlásil prvý anjel ako večné evanjelium. „Evanjelium“ je otázkou života alebo smrti a skúšobná otázka života alebo smrti v milleritskej histórii bola zasadená do kontextu princípu, že deň sa rovná roku. Predpoveďou, ktorá dodala moci posolstvu prvého anjela, bolo proroctvo o tristo deväťdesiatich jednom roku a pätnástich dňoch druhého beda. V rámci tristo deväťdesiatich dní, počas ktorých Ezechiel ležal na svojom ľavom boku, sa nachádza znázornenie časového proroctva druhého beda o tristo deväťdesiatich jednom roku a pätnástich dňoch. Na správne rozdelenie tohto proroctva je potrebné prorocké rozlišovanie, no nie je to nič menšie než pokračujúce dielo Leva z kmeňa Júdovho, ktorý odpečatuje posolstvo polnočného volania.

Tvrdím, že na Ezechiela treba hľadiť ako na symbol stoštyridsiatich štyroch tisíc, no predovšetkým ako na symbol daru Ducha proroctva, či už je predstavený ako prejav proroka posledných dní, alebo ako prejav zmluvného ľudu, ktorý chápe zásadu metodológie „riadok za riadkom“.

Tvrdím, že Ezechielovo svetlo na proroctvo o tristo deväťdesiatich jednom roku a pätnástich dňoch sa zhoduje s mužom so špinavou kefou, ktorý hádže klenoty do väčšej schránky.

Tvrdím, že svetlo z Ezechiela je podstatnou súčasťou záverečného posolstva, keď je chrám dokončený.

Ezechiel sa v prvom verši štyridsatej kapitoly nachádza pri 22. októbri a práve tam je Ezechielovi dané videnie budúceho chrámu. Tento chrám je chrámom stoštyridsaťštyritisíc, pričom Ezechiel je symbolom tohto počtu. Táto skupina prejde dvoma skúškami skôr, než dosiahne tretiu a rozhodujúcu skúšku. Ezechiel je predstavený tak, že prijíma svoje svetlo v chráme, a preto svetlo, ktoré vytvára ako symbol, predstavuje svetlo, ktoré prichádza, keď Boží ľud vstúpi do

Najsvätejšieho miesta v súlade s desiatou kapitolou knihy Daniel.

Svetlo Zjavenia Ježiša Krista, ktoré je odpečatené, je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti.

A povedal mi: Nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech je poškvrnený ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte. Zjavenie 22:10, 11.

„Čas je blízko“ tesne pred uzavretím času milosti v jedenástom verši, a Zjavenie Ježiša Krista je teda v tom čase odpečatené, lebo „čas je blízko“.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať; a oznámil to a skrze svojho anjela to naznačil svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, aj tí, čo počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1:1–3.

Skúšobný čas pre laodicejský adventizmus siedmeho dňa sa uzatvára pri nedeľnom zákone a adventizmus je v deviatej kapitole Ezechiela predstavený ako Jeruzalem. Tam tí, ktorí vzdychajú a volajú pre ohavnosti páchané v krajine a v cirkvi, prijímajú pečať. Zapečatovanie sa uskutočňuje, keď východné vetry islamu rozhorčujú národy, tesne pred uzavretím skúšobného času. V ôsmej kapitole Ezechiela sa štyri generácie adventizmu uzatvárajú tým, že štvrtá generácia je symbolizovaná dvadsiatimi piatimi vodcami, ktorí sa klaňajú slnku.

Toto videnie bolo dané symbolicky jeden deň pred nedeľným zákonom, alebo tesne pred ukončením času milosti, ako to predstavuje šesť, šesť, šesť.

A stalo sa v šiestom roku, v šiestom mesiaci, piateho dňa mesiaca, keď som sedel vo svojom dome a starší Judska sedeli predou mnou, že tam na mňa zostúpila ruka Pána, Hospodina. A hľadel som, a hľa, podoba ako zjav ohňa: od zjavu jeho bedier nadol oheň, a od jeho bedier nahor ako zjav jasu, ako farba jantáru. A vystrel podobu ruky a chytil ma za prameň vlasov mojej hlavy; a duch ma pozdvihol medzi zem a nebo a priviedol ma v Božích videniach do Jeruzalema, ku vchodu vnútornej brány, obrátenej na sever, kde bolo sídlo modly žiarlivosti, ktorá podnecuje k žiarlivosti. A hľa, sláva Boha Izraela bola tam podľa videnia, ktoré som videl na rovine. Ezechiel 8:1–4.

Videnie šiesteho roku, šiesteho mesiaca a piateho dňa prišlo tesne pred „666“, symbolom nedeľného zákona, keď sa pre laodicejský adventizmus uzatvára čas milosti. Toto videnie bolo „podľa videnia“, ktoré Ezechiel „videl na rovine“. Videnie, ktoré videl na rovine, sa nachádza skôr, v tretej kapitole.

Potom som vstal a vyšiel som na rovinu; a hľa, stála tam sláva Hospodinova, ako sláva, ktorú som videl pri rieke Kebár; a padol som na svoju tvár. Ezechiel 3:23.

Videnie „roviny“, ktoré bolo videním šiesteho roku, šiesteho mesiaca a piateho dňa, bolo videním, ktoré Ezechiel videl už skôr pri rieke Kebár.

A stalo sa v tridsiatom roku, vo štvrtom mesiaci, na piaty deň mesiaca, keď som bol medzi zajatcami pri rieke Kebar, že sa otvorili nebesia a videl som videnia Božie. Ezechiel 1:1.

„Božie videnia“, ktoré Ezechiel „videl“ pri rieke Kebar, boli videním roviny, ktoré bolo zároveň videním v Ezechielovi v kapitolách osem až jedenásť. Tieto videnia boli predstavené v kontexte Ezechielovho nahliadania do svätyne, kde sa naplňuje videnie zrkadla „marah“ z desiatej kapitoly. Ezechiel predstavuje tých, ktorí majú účasť na prorockom svetle vyžarujúcom z Najsvätejšieho miesta, keď je Zjavenie Ježiša Krista prinesené tesne pred uzavretím času milosti.

Keď určujeme jubilejnú líniu kráľa Joziáša, ktorá sa začína Paschou a končí 22. októbra, určujeme tým symbol jarných sviatkov a jesenných sviatkov, ako sú ustanovené v dvadsiatej tretej kapitole Levitika. Tam sú jarné a jesenné sviatky predstavené po dvadsiatich dvoch veršoch každé, práve tak, ako služba Ezechiela trvala dvadsaťdva rokov. Umiestnenie Ezechiela do tridsiateho roku jubilejnej línie umožňuje, aby sa Ezechielovo narodenie zhodovalo s Joziášovým prebudením. Ak mal tridsať rokov v tridsiatom roku jubilejného cyklu, potom by sa Ezechiel narodil v čase Joziášovej reformy.

Ezechiel je symbolom tých, ktorí vierou vstupujú do Svätyne svätých. Keď sa tam ocitnú, vidia kolesá uprostred kolies, predstavujúce zložitú súhrn ľudských vzťahov. Tak ako Ján v desiatej kapitole Zjavenia, aj Ezechiel predstavuje milleritov, no ešte priamočiarejšie stoštyridsaťštyritisíc. Jeho paralelné časové proroctvo tristo deväťdesiatich jedného rokov a pätnástich dní znázorňuje konečný súd nad laodicejským adventizmom prostredníctvom zničenia Jeruzalema a zahŕňa aj záhadu tridsaťosem a štyridsať.

Zahŕňa symboliku štyristo tridsiatich rokov.

Zahŕňa štvorročné obdobie znázornené rokmi 1333 až 1337, 1449 až 1453 a 1840 až 1844.

Svoje úvahy o tomto nanajvýš dôležitom predmete začneme v nasledujúcom článku.

„Vo videniach daných Izaiášovi, Ezechielovi a Jánovi vidíme, ako úzko je nebo spojené s udalosťami, ktoré sa odohrávajú na zemi, a aká veľká je Božia starostlivosť o tých, ktorí sú Mu verní.“ Testimonies, zväzok 5, 753.

„Sám Kristus bol Pánom chrámu. Keď ho mal opustiť, jeho sláva mala odísť — tá sláva, kedysi viditeľná vo svätyni svätých nad zľutovnicou, kam veľkňaz vstupoval iba raz do roka, vo veľký deň zmierenia, s krvou zabitej obete (predobrazom krvi Božieho Syna vyliatej za hriechy sveta), a kropil ňou oltár. To bola Šekina, viditeľný príbytok Hospodina.

„Bola to táto sláva, ktorá bola zjavená Izaiášovi, keď hovorí: ‚V roku, keď zomrel kráľ Uzzijáš, videl som tiež Pána sedieť na tróne, vysokom a vyvýšenom, a lem jeho rúcha naplnil chrám‘ [Izaiáš 6,1–8 citovaný].“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1139.

Videnie dané Izaiášovi predstavuje stav Božieho ľudu v posledných dňoch. Majú výsadu vierou vidieť dielo, ktoré prebieha v nebeskej svätyni. „A otvoril sa chrám Boží na nebi a v jeho chráme bolo vidno archu jeho zmluvy.“ Keď vierou hľadia do svätyne svätých a vidia

Kristovo dielo v nebeskej svätyni, uvedomujú si, že sú ľuďom nečistých pier — ľuďom, ktorého pery často hovorili márnosť a ktorého talenty neboli posvätené a použité na Božiu slávu. Právom môžu zúfať, keď porovnávajú svoju vlastnú slabosť a nehodnosť s čistotou a pôvabom slávneho Kristovho charakteru. Ak však, podobne ako Izaiáš, prijímú dojem, ktorý chce Pán vtláčiť do srdca, ak pokoria svoju dušu pred Bohom, je pre nich nádej. Nad trónom je dúha zaslúbenia a dielo vykonané pre Izaiáša bude vykonané aj v nich. Boh odpovie na prosby vychádzajúce zo skrúseného srdca.

„Účelom tohto veľkého a slávnostného Božieho diela je zhromaždiť snopy do nebeskej stodoly; lebo zem má byť naplnená slávou Hospodina. Nech sa teda nikto nezdesí, keď vidí prevládajúcu bezbožnosť a počuje reči vychádzajúce z nečistých pier. Keď sa mocnosti temnosti zoradia proti Božiemu ľudu; keď satan zmobilizuje svoje sily do posledného veľkého zápasu a jeho moc sa bude zdať veľká a takmer neprekonateľná, jasný pohľad na Božiu slávu, na trón vysoký a vyvýšený, preklenutý oblúkom zaslúbenia, prinesie potechu, istotu a pokoj.“ Review and Herald, 22. december 1896.

„Na brehoch rieky Kebár Ezechiél uvidel víchricu, akoby prichádzala od severu, veľký oblak a oheň, ktorý sa sám v sebe vinul, a žiara bola okolo neho, a z jeho stredu akoby lesk jantáru.“ Množstvo kolies, pretínajúcich sa navzájom, bolo uvádzané do pohybu štyrmi živými bytosťami. Vysoko nad tým všetkým bola podoba trónu, na pohľad ako zařirový kameň; a na podobe trónu bola podoba, na pohľad ako človek nad ním.“ „A v cheruboch sa ukázal tvar ľudskej ruky pod ich krídlami.“ Ezechiél 1,4.26; 10,8. Usporiadanie kolies bolo natoľko zložité, že sa na prvý pohľad zdalo byť v zmätku; no pohybovali sa v dokonalej harmónii. Nebeské bytosti, podopierané a vedené rukou pod krídlami cherubov, uvádzali tieto kolesá do pohybu; nad nimi, na zařirovom tróne, bol Večný, a okolo trónu dúha, znak Božieho milosrdenstva.“

„Ako zložité pohyby kolies boli pod vedením ruky pod krídlami cherubínov, tak aj zložitý priebeh ľudských udalostí je pod Božou kontrolou. Uprostred sporov a nepokojov národov Ten, ktorý sedí nad cherubínmi, stále riadi záležitosti zeme.“

„Dejiny národov, ktoré jeden po druhom zaujímali svoj vymeraný čas a miesto a nevedome vydávali svedectvo o pravde, ktorej význam sami nepoznali, hovoria k nám. Každému národu i každému jednotlivcovi dneška Boh určil miesto vo svojom veľkom pláne. Dnes sú ľudia i národy meraní olovnícou v ruke Toho, ktorý sa nikdy nemýli. Všetci sa vlastnou voľbou rozhodujú o svojom osude a Boh všetko riadi tak, aby sa uskutočnili Jeho zámery.“

„Dejiny, ktoré veľké JA SOM vyznačilo vo svojom slove, spájajú článok za článkom v prorockej reťazi od večnosti v minulosti až po večnosť v budúcnosti, nám hovoria, kde sa dnes nachádzame v slede vekov a čo možno očakávať v čase, ktorý príde. Všetko, o čom proroctvo predpovedalo, že sa stane až do prítomného času, bolo zaznamenané na stránkach dejín, a môžeme si byť istí, že všetko, čo ešte len má prísť, sa naplní vo svojom poriadku.“ Výchova, 178.